

Marijke is gek
op honden en katten.
Marijke houdt veel
van haar kleine marmot.
'Maar mijn lievelingsdier,'
zegt Marijke,
'staat hier!
En dat is de eend op mijn pot.'

De eend aan de muur
en de eend op de kast,
de eend met de kuikentjes
op de gordijnen,
de andere eenden
– grote en kleine –
zijn ook wel lief,
maar toch niet zo lief
als de eend waar Marijke op plast.

De eenden in bad
kunnen zwemmen en duiken.
Ze prikken de zeep
met hun snavel kapot.
Ze zeggen heel trots
dat ze lekkerder ruiken
dan de eend
op Marijke d'r pot.

Buiten – ‘Kwaak, kwaak’ –
schreeuwen eenden om brood.
Ze weten niet eens
van die andere eenden.
Ze happen en schrokken,
op zijn de brokken.
De eenden gaan waggelend weg
naar de sloot.

